

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

09 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:
președinte – Ghenadie Nicolaev,
judecătorii – Vladimir Timofti și Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2013 de către inculpatul

Miron Ion Constantin, născut la 08 aprilie 1953, originar din s. Zaicani, r-nul Rîșcani; domiciliat în mun. Chișinău, bd. Moscovei 7/2 ap. 64;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 15.09.2010 - 12.04.2012 (prima instanță)*
- 2. 28.06.2012 – 24.04.2013 (instanța de apel)*
- 3. 29.07.2013 – 09.10.2013 (instanța de recurs)*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 12 aprilie 2012, a **Miron Ion Constantin** a fost condamnat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale, ce constituie 16 000 (șaisprezece mii) lei.

Acțiunea civilă a lui Ciolac Victor a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. În fapt, instanța de fond, pe baza probelor administrate pe dosar a constatat că, Miron Ion Constantin, activînd în calitate de avocat, la 10 iulie 2010 a încheiat cu Ciolac Dumitru, Acordul nr. 568 privind prestarea serviciilor juridice în relațiile apărute între ultimul și Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Briceni, în legătură cu efectuarea controlului fiscal din 09 martie 2010 pe faptul depistării unui neajuns de marfă în valoare totală de 275 914,19 lei și a întocmirii procesului verbal cu privire la constatarea faptică a soldului de mărfuri la situația de 09 martie 2010 și a actului

de control fiscal Nr.5-Nr.640131 din 13 martie 2010 cu calcularea de penalități și alte plăți în valoare totală de 171 827 lei.

Ulterior, inculpatul Miron Ion, susținând că are o cunoștință care activează în cadrul Inspectoratului Fiscal Principal de Stat și are influență asupra ei și că contra sumei de 5 000 - 6 000 lei o poate determina să anuleze sancțiunile și amenzile aplicate de către Inspectoratul Fiscal de Stat al r-ului Briceni în privința ÎI „Ciolac Dumitru”.

La 05 august 2010, în incinta biroului nr. 204 din str. Miron Costin 7, mun. Chișinău, inculpatul Miron Ion a fost reținut în flagrant în timp ce primea bani în sumă de 5 000 lei de la Ciolac Victor sub pretextul influențării angajaților Inspectoratului Fiscal Principal de Stat în vederea anulării procesului verbal din 13 martie 2010 în privința ÎI „Ciolac Dumitru”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de inculpat, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

Apelantul a menționat că prima instanță nu a dat o analiză și apreciere a probelor prezentate de partea acuzării, fiind în mod automat de acord cu ele și punându-le la baza sentinței de condamnare. La fel, procurorul nu a prezentat probe directe ce ar dovedi vinovăția apelantului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal. Totodată, incorect au fost apreciate și interpretate depozițiile inculpatului date atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, el nefiind de acord cu conținutul procesului verbal de audiere în calitate de bănuit din 05 august 2010.

Miron Ion a indicat că, la stabilirea pedepsei sub formă de amendă nu a fost verificată starea lui materială, or, el are la întreținere o persoană inaptă de muncă - invalid de gr. II, nu dispune de careva imobil, nu are venit stabil, iar soția dînsului este lucrător medical și este salariată din buget.

Mai mult, organul de urmărire penală incorect a calificat acțiunile sale ca trafic de influență deoarece acțiunile pentru care se promite intervenția nu intră în obligațiunile de serviciu ale funcționarului respectiv, or, el nu a avut și nici nu putea să aibă o oarecare influență asupra unui funcționar din IFPS pentru a rezolva problema lui Ciolac Victor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2013, a fost respins ca nefondat apelul declarat de inculpat, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că Miron Ion, prin acțiunile sale intenționate a contribuit la primirea de bani personal, susținând că are influență asupra unui funcționar în scopul de a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiile lui de serviciu.

5. În recursul ordinar declarat de inculpat se solicită casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

Recurentul, invocând ca temeiuri de declarare a recursului- art. 427 alin.(1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, menționează faptul că, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și ea nu întrunește elementele infracțiunii din motiv

că, nu s-a dovedit faptul că, a avut o influență posibilă și credibilă asupra careva persoane din cadrul IFPS despre care ar fi știut cu certitudine că în virtutea obligațiilor lor de serviciu ar putea anula actul de control fiscal nominalizat.

Mai mult, recurentul invocă că în cadrul ședințelor de judecată nu au fost aduse probe pertinente și concludente ce ar dovedi faptul că ar avea influență sau că ar fi susținut că are influență asupra unui funcționar din cadrul IFPS care în virtutea obligațiilor sale de serviciu are dreptul și/sau obligația să anuleze actul de control fiscal nr. 5-Nr. 640131 din 13 martie 2010 întocmit de către Inspectoratul Fiscal de Stat al r-ului Briceni conform căruia s-au calculat penalități și alte plăți în valoarea totală de 171 827 lei Î”Ciolac Dumitru”.

La fel, menționează că din declarațiile martorului Lilia Cernomoreț, cu care este rudă și care activează în secția contribuabilului și venituri din IFPS, rezultă că nu ține de competența ei să anuleze procesele verbale și actele de control raionale.

Totodată, indică că instanța de apel greșit a apreciat probele și a respins neîntemeiat versiunea sa precum că suma care se pretinde a fi extorcată de la Victor Ciolac, de fapt reprezintă onorariul său conform acordului cu privire la prestarea serviciilor juridice, această concluzie neavând un suport probatoriu.

Nu pot servi ca probă a vinovăției sale nici declarațiile date în calitate de bănuț, deoarece atât în cadrul urmăririi penale, cât și a ședințelor de judecată, el nu și-a recunoscut vina în comiterea faptelor incriminate, ulterior, recunoscând vina doar pentru a evita o eventuală aplicare a măsurii preventive-arestul.

6. Verificând argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, ca vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, din care se întrevăde încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.

Potrivit dispoziției art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală invocate în recurs și explicarea problemei de drept de importanță generală adoptată în cauza dată.

În recursul ordinar declarat sunt invocate ca temeiuri de declarare a recursului- prevederile art. 427 alin.(1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală.

Conform pct. 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii, iar conform pct. 12) al aceluiași articol, în cazul cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Însă, instanța de recurs constată că, argumentele din recursul inculpatului sunt neîntemeiate, iar decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Astfel, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui **Miron Ion** în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Necățînd la faptul că, inculpatul vina nu și-a recunoscut, instanța de apel a constatat că vinovăția lui pe deplin a fost dovedită prin: procesul-verbal de consemnare a plîngerii lui Ciolac Victor din 03 august 2010, prin care partea vătămată a sesizat organul de urmărire penală al CCCEC despre comiterea infracțiunii (vol. 1, f.d. 4), raportul de expertiză nr. 2006 din 20 august 2010 și nr. 2007 din 24 august 2010 (vol. 1, f.d. 89-94), procesul-verbal de percheziție și examinare corporală a lui Miron Ion din 05 august 2010 cu înregistrarea video (vol. 1, f.d. 40-41), procesul-verbal de examinare a discului CD-R cu imaginile video și înregistrările audio a convorbirilor dintre Ion Miron și Victor Ciolac din 05 august 2010 (vol. 1, f.d. 42-47), discul CD-R cu înregistrările audio a convorbirilor dintre Ion Miron și Victor Ciolac din 03 august 2010 anexat la plîngere de către Ciolac Victor (vol.1, f.d. 6), procesul-verbal de examinare a discului CD-R cu înregistrările audio a convorbirilor dintre Ion Miron și Victor Ciolac din 03 august 2010 cu stenograma acestei discuții (vol. 1, f.d. 7-11), procesul-verbal de examinare a telefonului mobil ridicat de la Ion Miron în timpul percheziției din 05 august 2010 (vol.1, f.d. 49-50) și procesul-verbal de examinare și marcarea a banilor (vol.1, f.d. 36-39), rezultă cu certitudine că inculpatul Ion Miron a comis infracțiunea de trafic de influență.

Astfel, instanța de apel a considerat că, prima instanța corect a concluzionat că vina inculpatului Miron Ion de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal pe semnele: traficul de influență manifestat prin primirea de bani personal sub pretextul de a determina un funcționar din cadrul IFPS să îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiile lui de serviciu - este dovedită pe deplin, just apreciind critic depozițiile inculpatului Miron Ion, considerîndu-le ca o metodă aleasă de ultimul pentru a evita răspunderea penală, deoarece ele sînt combătute în totalmente de ansamblul de probe administrate.

Cît privește afirmațiile recurentului precum că incorect au fost încadrate acțiunile sale juridice în baza art. 326 alin. (1) Cod penal deoarece martorul Cernomoreț Lilia a indicat că în atribuțiile ei de serviciu nu intră anularea actelor de control întocmite de către subdiviziunile raionale ale IF și că nu a discutat cu inculpatul referitor la acțiunile sale de serviciu, Colegiul penal statuează că în acțiunile inculpatului Miron Ion este întrunită condiția de susținere a argumentului precum că are influență asupra unei persoane publice din motiv că, din audierile înregistrării audio a convorbirii purtate între Ciolac Victor și Miron Ion la 03 august 2010 rezultă că, Ciolac Victor a fost lăsat să creadă că inculpatul are influență asupra colaboratorilor IFPS, iar pentru existența infracțiunii de trafic de influență nu este necesar ca influența asupra unei persoane publice, să fie reală, fiind suficient ca aceasta să lase să se creadă că are o asemenea influență, or, partea vătămată, a

apreciat transmiterea sumei de 5 000 lei către inculpat ca fiind mită pentru lucrătorul IFPS.

La judecarea cauzei în cadrul instanței de apel, ultima corect a conchis că deși inculpatul nu și-a recunoscut vina în cele incriminate și și-a modificat declarațiile pe întreg procesul penal, aceasta nu echivalează cu achitarea sa de vreme ce au fost administrate toate probele ce înlătură dubiul judiciar.

Întemeiate sunt și argumentele instanței de apel privind faptul că declarațiile făcute în calitate de bănuit (vol.1, f.d. 81-82) și învinuit (vol. 1, f.d. 104) au fost făcute sub presiune psihică nu și-au găsit confirmare, or, la data de 11 martie 2010 a fost adoptată ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale (vol.1, f.d. 140-142) pe motiv că, nu s-a adevărit faptul presiunii psihice.

Mai mult, această ordonanță nu a fost contestată și a căpătat puterea lucrului judecat, iar datele indicate în ea corespund realității reieșind din faptul că, la urmărirea penală inculpatul, care fiind avocat de profesie, nu a indicat la careva influență și nici nu a contestat acțiunile reprezentantului OUP nici separat și nici la prezentarea materialelor de urmărire penală (vol. 1, f.d. 118), ci dimpotrivă, prin cerere (vol. 1, f.d. 119) a solicitat aplicarea în privința sa a prevederilor art. 59 Cod penal.

Instanța de recurs ține să menționeze că este fără temei argumentul recurentului privind afirmațiile că, partea vătămată a prezentat un contract de acordare a asistenței juridice fals, or suma de 5 000 lei transmisă inculpatului constituie onorariul pentru serviciile prestate, deoarece din materialele cauzei penale s-a reținut că într-adevăr au fost anexate două versiuni ale acordului nr. 568 privind prestarea serviciilor juridice (vol. 1, f.d. 15, 143), însă instanța de apel just a concluzionat ca fiind neveridică versiunea acordului prezentat de inculpat.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului privind numirea unei expertize grafologice la modificările din textul procesului-verbal de audiere în calitate de bănuit din 05 august 2010 deoarece inculpatul, conform proceselor verbale al ședințelor de judecată în cadrul instanței de apel, nu a înaintat un astfel de demers, or, conform art. 427 alin. (2) Cod penal, acest argument poate fi invocat în recurs în cazul în care a fost invocat în apel

Mai mult ca atât, conform recursului inculpatului, acesta nici nu solicită direct efectuarea unei expertize grafologice, ci doar critică concluzia instanței de apel ca fiind una nefondată și neprobată.

Astfel, Colegiul penal constată că acțiunilor inculpatului li s-a dat o apreciere și o încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă s-a stabilit cu respectarea prevederilor art. 7, 75 și 77 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care, prin prisma art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria celor mai puțin grave, instanța de apel corect menționând că, amenda în mărime de 800 unități convenționale, adică 16 000 lei, stabilită spre executare inculpatului Miron Ion este una legală și în corespundere cu legea penală, iar stabilirea unui quantum mai mic al amenzii, nu va duce la îndeplinirea scopurilor stipulate la art. 61 alin. (2) Cod penal.

În asemenea condiții recursul urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Din aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul *Miron Ion Constantin* împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2013 în cauza penală în privința sa, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 octombrie 2013.

Președinte
(semnătura)
Ghenadie Nicolaev

Judecător
(semnătura)
Vladimir Timofti

Judecător
(semnătura)
Elena Covalenco

Copia corespunde originalului

Judecător:

Ghenadie Nicolaev